

Christianity and the Noahide Commandments

1. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף נו עמוד ב

תנו רבנן: שבע מצות נצטוו בני נח: דינין, וברכת השם, עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, ואבר מן החי. מנהגי מילי? - אמר רבי יוחנן: דאמר קרא (בראשית ב') ויצו ה' אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל. ויצו - אלו הדינין, וכן הוא אומר (בראשית י"ח) כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וגו'. ה' - זו ברכת השם, וכן הוא אומר (ויקרא כ"ד) ונקב שם ה' מות יומת. אלהים - זו עבודה זרה, וכן הוא אומר (שמות כ') לא יהיה לך אלהים אחרים. על האדם - זו שפיכות דמים, וכן הוא אומר (בראשית ט') שפך דם האדם וגו'. לאמר - זו גילוי עריות, וכן הוא אומר (ירמיהו ג') לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר. מכל עץ הגן - ולא גזל, אכל תאכל ולא אבר מן החי. כי אתא רבי יצחק תני איפכא: ויצו - זו עבודה זרה, אלהים זו דינין.

Kuzari, 3:73 (R. Yehudah Halevi, 1140) - "And the Lord God commanded the man saying (Gen 2:16)" It is an indicator of the seven Noahide commandments. "Lord" refers to the prohibition on blasphemy; "God" refers to the prohibition on idol worship; "commanded" refers to the maintenance of a legal system; "the man" refers to the prohibition on murder; "saying" refers to the prohibition on incest and adultery... This verse is very far from all of these matters. But it is popularly accepted that these seven commandments are associated with this verse, which serves as a memory aid.

2. Rabbi Yaakov Emden, Seder Olam Rabbah ve-Zuta

The writers of the Gospels never meant to say that the Nazarene came to abolish Judaism, but only that he came to establish a new religion for the Gentiles from that time onward. Nor was it new, but actually ancient; being the Seven commandments of the sons of Noah, which were forgotten. The Apostles of the Nazarene established them anew . . . The Nazarene did much good for the gentiles . . . by doing away with idolatry and removing the images from their midst. He obligated them with the seven commandments . . . and also bestowed on them ethical ways, and in this respect he was much more stringent with them than the Torah of Moses, as is well known.

3. Rabbi Yonathan Eybeschuetz, Kreti uPleti

The Christian nations among whom we live, generally observe the principles of justice and righteousness, believe in the creation of the world and the existence and providence of G-d, and in the Law of Moses and the prophets, and oppose the Sadducean view that denies the resurrection of the dead and the immortality of the soul. Therefore it is fitting to be thankful to them, to praise and extol them, and to bring upon them blessings and not, G-d forbid, curses.

4. דברים יד, א

בָּנִים אַתֶּם לִיקְנֹק אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְדוּ וְלֹא תִשְׁיִמוּ קַרְסָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת:

5. תהלים פרק ב

(ז) אֲסַפְּרָה אֶל חֵק יְקֹנֵק אָמַר אֱלֹהֵי בְנֵי אֲמָה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתֶיךָ:
(ח) שָׁאֵל מִמְּנֵי וְאֲתַנְּה גוֹיִם נִחַלְתָּה וְאֲחַזְתָּה אֶפְסֵי אֲרָץ:

7. Two Versions of Josephus, Antiquities 18, 63-64

Arabic Version	Greek Version
At this time there was a wise man who was called Jesus.	About this time there lived Jesus, a wise man, if indeed one ought to call him a man.
His conduct was good, and he was known to be virtuous.	For he was one who wrought surprising feats and was a teacher of such people as accept the truth gladly.
And many people from among the Jews and the other nations became his disciples.	He won over many Jews and many of the Greeks. He was the Messiah.
Pilate condemned him to be crucified and to die. But those who had become his disciples did not abandon his discipleship.	When Pilate, upon an accusation brought by the principal men among us , had condemned him to be crucified, those who had in the first place come to love him did not cease.
They reported that he had appeared to them three days after his crucifixion, and that he was alive; accordingly he was perhaps the Messiah, concerning whom the prophets have recounted wonders.	On the third day he appeared to them restored to life. For the prophets of God had prophesied these and myriads of other marvelous things about him. And the tribe of the Christians, so called after him, has still up to now, not disappeared.

8. Josephus, Antiquities 20.8.6

Moreover, there came out of Egypt about this time to Jerusalem one that said he was a prophet, and advised the multitude of the common people to go along with him to the Mount of Olives, as it was called, which lay over against the city, and at the distance of five furlongs. He said further, that he would show them from hence how, at his command, the walls of Jerusalem would fall down; and he promised them that he would procure them an entrance into the city through those walls, when they were fallen down. Now when Felix (procurator 52-60) was informed of these things, he ordered his soldiers to take their weapons, and came against them with a great number of horsemen and footmen from Jerusalem, and attacked the Egyptian and the people that were with him. He also slew four hundred of them, and took two hundred alive. But the Egyptian himself escaped out of the fight, but did not appear any more. And again the robbers stirred up the people to make war with the Romans, and said they ought not to obey them at all; and when any persons would not comply with them, they set fire to their villages, and plundered them.

9. Josephus, Antiquities 20.5.1

Now it came to pass, while Fadus was procurator of Judea, that a certain magician, whose name was Theudas, persuaded a great part of the people to take their effects with them, and follow him to the river Jordan; for he told them he was a prophet, and that he would, by his own command, divide the river, and afford them an easy passage over it; and many were deluded by his words. However, Fadus did not permit them to make any advantage of his wild attempt, but sent a troop of horsemen out against them; who, falling upon them unexpectedly, slew many of them, and took many of them alive. They also took Theudas alive, and cut off his head, and carried it to Jerusalem. This was what befell the Jews in the time of Cuspius Fadus's government.

10. רמב"ם משנה תורה הלכות מלכים פרק יא

ד ואם יעמד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו. כפי תורה שבכתב ושבועל פה. ויכף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה. וילחם מלחמות ה'. הרי זה בחזקת שהוא משיח. (אם עשה והצלח ויבנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בודאי. ויתקן את העולם כלו לעבד את ה' בנחד שנגמר כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' ולעבדו שכם אחד):

ה ואם לא הצליח עד כה, או נהרג--בידוע שאינו זה שהבטיחה עליו תורה, והרי הוא ככל מלכי בית דוד השלמים הכשרים שמתו. ולא העמידו הקדוש ברוך הוא אלא לנסות בו רבים, שנאמר "ומן המשכילים ייכשלו, לצרוף בהן ולברר וללבן--עד עת קץ: כי עוד, למועד"

ו אף ישוע הנוצרי שדימה שיהיה משיח, ונהרג בבית דין--כבר נתבא בו דניאל, שנאמר "ובני פריצי עמך, יינשאו להעמיד חזון--ונכשלו" (דניאל יא, יד). וכי יש מכשול גדול מזה: שכל הנביאים דיברו שהמשיח גואל ישראל ומושיעם, ומקבץ נדחיהם ומחזק מצוותן; וזה גרם לאבד ישראל בחרב, ולפזר שאריתם ולהשפילם, ולהחליף התורה, ולהטעות רוב העולם לעבוד אלוה מבלעדי ה'.

ז אבל מחשבות בורא עולם--אין כוח באדם להשיגם, כי לא דרכינו דרכיו ולא מחשבותינו מחשבותיו. וכל הדברים האלו של ישוע הנוצרי, ושל זה הישמעאלי שעמד אחריו--אינן אלא ליישר דרך למלך המשיח, ולתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד: שנאמר "כי אז אהפך אל עמים, שפה ברורה, לקרוא כולם בשם ה', ולעבדו שכם אחד" (ראה צפניה ג, ט).

ח כיצד: כבר נתמלא העולם כולו מדברי המשיח, ומדברי התורה ומדברי המצוות, ופשטו דברים אלו באיים רחוקים, ובעמים רבים ערלי לב; והם נושאים ונותנים בדברים אלו, ובמצוות התורה--אלו אומרים מצוות אלו אמת היו, וכבר בטלו בזמן הזה, ולא היו נוהגות לדורות. ואלו אומרים דברים נסתרות יש בהם, ואינן כפשוטן, וכבר בא משיח, וגילה נסתריהם.

ט וכשיעמוד המלך המשיח באמת, ויצליח וירום ויינשא--מיד הם כולן חוזרין ויודעים ששקר נחלו אבותיהם, ושנביאיהם ואבותיהם הטעום.